

Arrest

nr. 227 018 van 2 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pasjtoen te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Tarakhel (vlak naast Deh Mazang) in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Op een dag werd u door de taliban ontvoerd. U werd vijftien dagen vastgehouden. Ze eisten dat u zich bij hen zou aansluiten. U vroeg om nog een laatste keer uw ouders te mogen zien waarna ze u lieten gaan. Uw vader bracht u vervolgens naar het ziekenhuis waar u vijftien dagen verbleef. Daarna bent u uit Afghanistan vertrokken. U vertrok eind juni/begin juli 2015 uit Afghanistan en kwam op 8 november 2015 in België aan. U vroeg op 9 december 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw taskara, de taskara van uw vader, een brief van de dorpsouderen en medische attesten neer.

Op 8 november 2017 weigerde de Commissaris-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw profiel en omdat er evenmin geloof kon worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit uw land van herkomst. In het kader van uw beroep tegen deze beslissing legde u bijkomend een attest van de dorpsouderen neer en oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de in de beslissing opgenomen vaststellingen inzake, met name, uw geografische kennis onvoldoende steun vonden in de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en

uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken afkomstig te zijn uit het district Qarghayi van de provincie Laghman. Aangezien de Commissaris-generaal wordt geacht in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, en meer in het bijzonder in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, rekening dient te houden met uw persoonlijk profiel en met de concrete omgeving waarin u in de periode waarin u tijdens uw verblijf in uw land van herkomst leefde, werd er tijdens het persoonlijk onderhoud ingegaan op deze omstandigheden. Uw verklaringen over uw – dagelijks – leven in uw dorp in Qarghayi bleken zeer vaag, weinig doorleefd en incoherent. Gevraagd hoe oud u was toen u met school stopte zegt u het zich niet meer te herinneren (CGVS, p. 6). Gevraagd om hier toch een of andere indicatie over te geven zegt u dat men normaal gezien op de leeftijd van zeven jaar begint en dat u vijf jaar naar school bent geweest (CGVS, p. 6). Gevraagd of het bij u dan zoals normaal was ontwijkt u de vraag en zegt u dat u stopte omdat uw vader alleen was en “vanwege de problemen” (CGVS, p. 7). U zegt verder dat u soms de winkel van uw vader uitbaatte wanneer hij zelf goederen moest gaan halen voor de winkel. Gevraagd vanaf welke leeftijd u dit deed zegt u opnieuw zich dit niet te kunnen herinneren (CGVS, p. 7). U zegt ook nog dat u koranles gaf in de moskee. Gevraagd sinds wanneer u dat deed zegt u vaagweg dat u hier “lange tijd geleden” mee begon (CGVS, p. 7). Gevraagd vanaf welke leeftijd u koranles begon te geven ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt dat u niet de hoofdclericus was en dat u de imam hielp (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd hoe oud u was wanneer u les begon te geven ontwijkt u de vraag opnieuw en zegt u dat u drie tot vier jaar les gaf (CGVS, p. 8). Wanneer dan expliciet gevraagd wordt of u dit deed tot aan uw vertrek zegt u van wel (CGVS, p. 8). U wordt dan gevraagd wat uw dagelijkse activiteiten waren voordat u begon les te geven waarop u zegt dat u soms uw vader hielp maar verder werkloos was (CGVS, p. 8). Gevraagd wat voor activiteiten u had om uw dagen te vullen, behalve soms in de winkel staan, zegt u louter dat u werkloos was en in het dorp bleef (CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u dan niet op de landbouwgrond van uw vader werkte – deze was aan een boer gegeven omdat uw vader in de winkel stond – zegt u ontwijkend dat u les gaf (CGVS, p. 9). Erop gewezen dat het gaat om de periode voor u les gaf zegt u dan weer dat u les kreeg (CGVS, p. 9). Gezien u eerst enkele malen verklaarde dat u geen andere dagelijkse activiteiten had in die periode behalve soms in de winkel staan is het opvallend dat u, wanneer u gevraagd wordt waarom u niet op de landbouwgrond moest werken, plots zegt dat u les volgde. U benoemt voorts enkele dorpen waar u zelf tijdens uw leven geweest bent (CGVS, p. 11). Gevraagd om welke reden u in Kachara – een van de dorpen die u benoemde – was zegt u dat dit voor huwelijks- en rouwceremonies was (CGVS, p. 11). Gevraagd wie u kent in Kachara zegt u louter “er zijn mensen” (CGVS, p. 11). Gevraagd te vertellen over de mensen die u zelf kent benoemt u drie namen, zonder verdere informatie te geven (CGVS, p. 11). Gevraagd te vertellen over al die huwelijken en rouwceremonies die u bijwoonde in dit dorp geeft u geen informatie en zegt u louter: “ik ging er soms” (CGVS, p. 11). U wordt aangespoord hier verder over te vertellen maar u zegt vreemd genoeg zich dit niet allemaal goed te herinneren (CGVS, p. 11).

Dergelijke vage, incoherente en weinig doorleefde verklaringen over het leven dat u in uw beweerde regio van herkomst leidde, doen het vermoeden rijzen dat u geen zicht wenst te bieden op uw levensomstandigheden voor uw vertrek uit uw regio van herkomst. Als gevolg daarvan laat u de Commissaris-generaal niet toe een beoordeling te maken van uw kennis van uw regio van herkomst in het licht van dit element. Uw onwil om de Commissaris-generaal in te lichten met betrekking tot alle relevante elementen in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming wordt bijkomend geïllustreerd door uw verklaringen over de verkiezingen in Afghanistan. Immers, eerst doet u alsof u niets weet over deze verkiezingen maar vervolgens, na vele opvolgingsvragen, blijkt u opeens wel veel informatie over deze verkiezingen te weten en zegt u daarenboven zelf te zijn gaan stemmen. In 2014 werden tegelijkertijd zowel presidentsverkiezingen als verkiezingen voor de provinciale raad gehouden. Gevraagd om informatie te geven over deze verkiezingen zegt u louter dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 24). Gevraagd wat voor verkiezingen dit waren zegt u dat het parlementaire verkiezingen waren, drie jaar geleden. Gevraagd of er nog andere verkiezingen waren zegt u dat er ook voor de provinciale raad werd gestemd (CGVS, p. 24). Gevraagd of er naast deze

twee nog andere verkiezingen werden gehouden zegt u van niet (CGVS, p. 24). Gevraagd of u zich nog andere verkiezingen herinnert in uw leven in Afghanistan zegt u: “nee, ik weet het niet” (CGVS, p. 24). Expliciet gewezen op de presidentsverkiezingen zegt u hier geen informatie over te hebben (CGVS, p. 24 en 25). Aangezien dit zeer vreemd is voor een Afghaan die heel zijn leven in Afghanistan zou hebben gewoond wordt u gevraagd of u daadwerkelijk nooit iets vernomen zou hebben over presidentsverkiezingen waarop u louter zegt zich hier “een beetje” over te herinneren zoals Ashraf Ghani en dokter Abdullah (CGVS, p. 25). U zou hier echter geen verdere informatie meer over kunnen geven (CGVS, p. 25). Echter, na nog verschillende vragen blijft u eerst volhouden hier niets over te weten om vervolgens opeens mee te geven dat u zelf bent gaan stemmen en nog meer gedetailleerde informatie te geven, zoals verschillende andere kandidaten, het feit dat er twee ronden waren en dat de uitslag betwist werd (CGVS, p. 25).

Ondanks de vastgestelde onwil om zicht te geven op uw leefomgeving kunnen er verschillende vaststellingen worden gedaan in verband met uw kennis over uw beweerde regio van herkomst. Zo is uw geografische kennis over uw regio beperkt en incoherent en komt deze ingestudeerd over. Zo weet u onder meer Nangarhar en Koboel te benoemen als dichtst bijliggende provincies rond Laghman (CGVS, p. 23). Echter, wanneer gevraagd wordt in welke provincie of waar ergens de door u benoemde dicht bijliggende districten Surkhrod en Surobi liggen blijkt u dit in het geheel niet te weten en geen enkele aanwijzing hierover te kunnen geven (CGVS, p. 21, 22 en 23). Surkhrod is het eerste district na Qarghayi verderop de snelweg tussen Koboel en Jalalabad en behoort tot Nangarhar. Surobi is dan weer het eerste district op deze snelweg in de richting van Koboel en behoort tot de provincie Koboel. Dat u hier geen idee van blijkt te hebben is vreemd.

Verder zegt u dat u soms naar het dorp Surkhakan ging om cricket te spelen (CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd naar een wegbeschrijving geeft u een beschrijving tot aan de brug over de Koboelrivier (CGVS, p. 20). Volgens de kaart en satellietbeelden dient men, om het dorp Surkhakan zelf te bereiken, de brug over te steken en rechtsaf te slaan op de snelweg tussen Koboel en Jalalabad. Surkhakan ligt een kilometer verder op deze weg. Uit uw verklaringen blijkt dat u hier niet van op de hoogte bent. Gevraagd wat men moet doen na de brug om in het dorp Surkhakan zelf te geraken zegt u louter dat er een plein is en dat daar de weg tussen Koboel en Darunta is (CGVS, p. 20). Gevraagd welke richting men dient te nemen om naar het dorp Surkhakan te gaan nadat men de brug heeft overgestoken ontwijkt u de vraag en zegt u dat men na het dorp Mandrawar – dat echter nog voor de brug over de Koboelrivier ligt – naar links moet gaan om naar Surkhakan te gaan (CGVS, p. 20). Nogmaals wordt u gevraagd naar waar men moet gaan nadat men die tweede brug – u vermeldde reeds een eerste brug over de Alingar/Alishang – heeft overgestoken maar u herhaalt louter dat er een plein is en dat daar de weg tussen Koboel en Darunta ligt (CGVS, p. 20). Gevraagd of die brug dan in het midden van het dorp Surkhakan ligt antwoordt u: “ja, het is deel van Surkhakan” (CGVS, p.20). Gevraagd of alle huizen van het dorp Surkhakan rond de brug liggen antwoordt u: “ja, het is allemaal Surkhakan” (CGVS, p.20). U wordt er dan tweemaal op gewezen dat op satellietbeelden blijkt dat het dorp Surkhakan zelf niet rond de brug ligt en om verdere uitleg gevraagd maar u zegt louter dat het is zoals u het zegt (CGVS, p.20). Gezien uit satellietbeelden en op de kaart duidelijk blijkt dat het dorp Surkhakan na de brug verderop de snelweg ligt in de richting van Koboel kan verwacht worden dat u dergelijke informatie ook zou weten mee te geven.

Verder is het opmerkelijk dat u zegt dat alle wegen in uw district die u tijdens uw leven nam – richting Surkhakan, richting Charbagh en richting Mehtarlam – geasfalteerd zouden zijn maar dat u zich niets herinnert over werken aan deze wegen of de asfaltering ervan (CGVS, p.13 en 14). Uit informatie blijkt dat de weg tussen Mandrawar en Darunta via Charbagh, die u zelf regelmatig nam, aangelegd werd in 2012. In 2013 werd een weg tussen Surkhakan, Qarghayi en Mehtarlam, waar u volgens uw verklaringen regelmatig heen trok, aangelegd. U wordt nog een tweede maal gevraagd of u zich iets herinnert van werken aan de wegen in uw regio maar opnieuw zegt u van niet (CGVS, p.14). Dat u zich niets herinnert over de wegenwerken in uw regio die u in uw dagelijks leven gebruikte doet verder twifelen aan uw beweerde herkomst uit Qarghayi.

U zegt verder dat er Pashai wonen in uw district (CGVS, p.26). Gevraagd waar in uw district zij voornamelijk wonen zegt u dat zij ver van uw regio wonen, namelijk in de ene richting nog voorbij Gamberi – dat voorbij Charbagh ligt – en in de andere richting in Puli Jugi – dat in het district Mehtarlam/Badpakht ligt (CGVS, p.26 en 27). Uit informatie blijkt echter dat de meeste dorpen waar door de meerderheid Pashai wordt gesproken zich in de regio van uw eigen dorp bevinden.

Uw verklaringen over bekende figuren uit uw district en provincie komen verder ingestudeerd over. Zo zegt u dat Abdul Jabar Naimi de gouverneur van Laghman is. U weet dit omdat hij een belangrijk persoon is (CGVS, p. 18). Uit informatie blijkt dat Abdul Jabar Naimi inderdaad ongeveer een maand voor uw vertrek de gouverneur werd van Laghman. Echter, gevraagd sinds wanneer Naimi gouverneur van Laghman is vermeldt u louter dat Fazlullah Mujadeddi de vorige gouverneur was (CGVS, p. 18). Gevraagd of u nog in Afghanistan was wanneer Naimi gouverneur werd geeft u vreemd genoeg mee dit

niet te weten en zegt u dan dat Fazlullah Mujadeddi de gouverneur was wanneer u nog in Afghanistan was (CGVS, p. 18 en 19). Dat u geen idee heeft of u al dan niet nog in Afghanistan was wanneer Naimi gouverneur werd geeft uw kennis een ingestudeerd karakter.

Ook uw verklaringen over de politiecommandant en het districtshoofd van Qarghayi roepen vragen op. Zo verklaart u dat Asadullah Behbud het districtshoofd van Qarghayi is (CGVS, p. 16). U wordt twee keer gevraagd sinds wanneer hij districtshoofd is maar u ontwijkt twee keer de vraag en zegt louter: "wanneer ik daar was" (CGVS, p. 16). Verder zegt u dat Amin Mangal het districtshoofd was voor hem. U kan echter geen enkele aanwijzing geven over wanneer Amin Mangal districtshoofd zou geweest zijn (CGVS, p. 16). Vreemder is echter dat u zegt, wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer Shaghasi – de man van wie u zegt dat hij de politiecommandant is – de politiecommandant van Qarghayi is, dat Amin Mangal de politiecommandant voor hem was. U bevestigt dit vervolgens nog eens (CGVS, p. 17). Gevraagd wanneer Amin Mangal politiecommandant was ontwijkt u opnieuw de vraag (CGVS, p. 17). Aangezien het vreemd is dat Amin Mangal volgens uw verklaringen zowel politiecommandant als districtshoofd van Qarghayi zou zijn geweest wordt u om verduidelijking gevraagd waarna u eerst zegt dat Amin Mangal vroeger districtshoofd was, dan weer van niet, en vervolgens terug weer van wel (CGVS, p. 17). U wordt dan gevraagd alles te vertellen wat u weet over Amin Mangal waarop u kort antwoordt geen informatie over hem te hebben (CGVS, p. 18). Erop gewezen dat u deze man net vermeldde in twee verschillende openbare functies en gevraagd mee te geven wat u allemaal over deze man weet zegt u opnieuw dat u geen informatie heeft en dat u mensen met een hoge rang niet kan ontmoeten (CGVS, p. 18). Dat u steeds ontwijkend antwoordt op de vraag wanneer de door u benoemde personen respectievelijk politiecommandant en districtshoofd waren en tevens zeer incoherente verklaringen aflegt over hun mogelijke voorganger doet uw kennis ingestudeerd overkomen.

U zegt voorts dat er voornamelijk komkommer en rijst wordt verbouwd in uw regio (CGVS, p. 28). Het is dan zeer opmerkelijk dat u niet weet wanneer rijst of komkommer wordt geoogst (CGVS, p. 28). Uw verklaring dat u zelf niet op het veld werkte kan niet overtuigen als verklaring. Indien u daadwerkelijk heel uw leven in deze regio, tussen velden zoals u zelf zegt, zou hebben gewoond kan verwacht worden dat u zou weten wanneer het oogstseizoen van de meest voorkomende gewassen is, zeker gezien uw familie zelf landbouwgronden in uw dorp bezit (CGVS, p. 5 en 28).

Ook over uw reisweg uit Afghanistan kan u geen enkele informatie geven. U verklaart nooit eerder uit uw provincie te zijn geweest voor u uw reis uit Afghanistan begon (CGVS, p. 9). Erop gewezen dat deze reis nogal een indruk moet hebben nagelaten voor iemand die nooit verder dan zijn eigen regio is geweest en gevraagd over uw ervaringen tijdens deze reis te vertellen – wat u gezien heeft, wat u meegemaakt heeft, welke plaatsen u onderweg gepasseerd bent – maar u blijft aan de oppervlakte en geeft louter mee dat het nacht was en dat u de bus van Kaboel naar Nimroz nam (CGVS, p. 9). Gevraagd meer in detail te treden over al uw ervaringen tijdens deze reis zegt u kort dat u niet kon zien welke plaatsen u passeerde omdat u in de koffer werd gezet om daarna dan weer te zeggen dat jullie alleen maar woestijnen en bergen zouden zijn gepasseerd (CGVS, p. 9). Gevraagd of u nog iets meer kan vertellen over deze reis zegt u van niet (CGVS, p. 10). U heeft evenmin enig idee welke plaatsen u zou kunnen gepasseerd zijn (CGVS, p. 10). Gezien u verklaart een grote reisbus vanuit Kaboel naar Nimroz genomen te hebben – een reis die vele jonge Afghanen maken om het land te verlaten – is het opmerkelijk dat u geen enkele plaats weet te benoemen die u zou kunnen gepasseerd zijn onderweg (CGVS, p. 10). De weg van Kaboel naar Nimroz loopt door de provincies en steden Maidan Shar in Maidan Wardak, Ghazni, Qalat in Zaboel, Kandahar en Helmand. Dat u geen enkele plaats onderweg naar Nimroz weet te benoemen, dat u verklaart "in de koffer" te zijn gezet waar u niets kon zien en dan weer zegt dat er alleen maar woestijnen en bergen waren onderweg en dat u niets anders weet te vertellen over uw ervaringen over deze reis en de eerste keer dat u uit uw eigen regio kwam, doet er ernstig aan twifelen dat u deze reis daadwerkelijk heeft ondernomen.

Hoewel u blijkt geeft van enige kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst kan er op basis van het geheel van bovenstaande vaststellingen geconcludeerd worden dat u uw herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afgaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Verder is het vreemd dat uw taskara uit 1389 afgestempeld werd met een stempel uit 1383. Wat betreft uw medische attesten met betrekking tot verwondingen die u zou hebben opgelopen door de taliban dient gezegd dat

deze geen enkele indicatie bevatten over uw herkomst en deze dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kunnen herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-70, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 25 oktober 2017 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar

België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In het kader van dit eerste middel, wijst verzoeker uitvoerig op de inhoud van het vernietigingsarrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorheen velde in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Verzoeker vindt het onwaarschijnlijk hoe onzorgvuldig verweerder tewerk is gegaan en verwijt verweerder dat hij niet opnieuw werd gehoord en dat eventuele misverstanden niet werden uitgeklaard.

Eveneens benadrukt hij dat de Raad in het verleden stelde dat hij over verscheidene elementen, in tegenstelling met verweerder toen aangaf, correcte verklaringen aflegde. Dergelijke informatie kon hij moeiteloos geven en bleek zelfs te moeilijk voor verweerder om te verifiëren, hetgeen aantoonde dat hij van Tarakhel afkomstig is. Het is onwaarschijnlijk hoe verweerder zich baseert op futiliteiten om opnieuw te besluiten dat verzoeker niet van Tarakhel afkomstig zou zijn.

Verder betoogt verzoeker dat in het voormelde vernietigingsarrest werd aangegeven dat verweerder verschillende, nochtans voor zijn herkomst relevante, aspecten van zijn kennis niet nader onderzocht.

“In de thans bestreden beslissing laat verwerende partij de bevindingen en verzuchtingen van Uw Raad omtrent de herkomst van verzoekende partij uit het district Qarghayi van de provincie Laghman volledig links liggen en focust zich opnieuw op futiliteiten om de herkomst van verzoekende partij OPNIEUW in twijfel te kunnen trekken.

Verwerende partij heeft zelfs de moeite niet genomen om verzoekende partij nogmaals te horen.”

Verzoeker stelt verder dat data en leeftijden in Afghanistan minder van belang zijn. Verweerder hield onvoldoende rekening met zijn culturele achtergrond. Hij was de oudste zoon, moest reeds op jonge leeftijd de lasten van de familie op zich nemen en stoppen met school om zijn vader te helpen. Hij hield ook geen dagboek bij.

Verzoeker is nooit in de in de beslissing aangehaalde districten geweest en er mocht van hem niet worden verwacht dat hij deze precies zou kunnen situeren. Uit het gehoor blijkt dat verzoeker wel uitgebreid informatie kon geven over zijn dorp en regio, hetgeen tevens werd vastgesteld door de Raad.

Ook stelde de Raad vast dat aan verzoeker, op basis van zijn verklaringen over de oogsttijden en verkiezingen, geen gebrek aan medewerking mocht worden verweten. Verder werd door de Raad letterlijk gesteld dat verweerder het onderzoek niet naar behoren voerde en zich focuste op niet-doorslaggevende elementen, zoals verzoekers verklaringen over de reisweg. Deze worden in de nieuwe beslissing opnieuw opgenomen.

“Het is dan ook onbegrijpelijk dat verwerende partij meent haar eerdere negatieve beslissing zodernermeer te kunnen hernemen - zonder rekening te houden met het vernietigsarrest van Uw Raad dd. 30.08.2018 en de opmerkingen die hierin werden geformuleerd.

Dat Uw Raad de eerdere negatieve beslissing aldus vernietigd zou hebben omwille van een attest van de dorpsoudsten - zoals verwerende partij beweert in haar feitenrelaas, klopt aldus absoluut niet!”

Omwille van het voorgaande, acht verzoeker de hoger aangehaalde wetsartikelen, het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidplicht en de materiële motiveringsplicht geschonden.

Op basis van het voorgaande, stelt verzoeker:

“Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiar de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

3. Beoordeling van de zaak

Verzoeker wijst in het verzoekschrift uitgebreid op de inhoud van arrest nr. 208 496 van 30 augustus 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In dit arrest werd ten aanzien van verzoeker en in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (onder meer) geoordeeld als volgt:

“(…)

In casu is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij (i) zeer vage, weinig doorleefde en incoherente verklaringen heeft afgelegd over haar dagelijks leven in haar dorp in Qarghayi, (ii) een beperkte en incoherente geografische kennis heeft van haar regio die bovendien ingestudeerd overkomt, (iii) verklaringen met een ingestudeerd karakter heeft afgelegd over gezagsdragers uit haar district en provincie, (iv) niet op de hoogte is van het oogstseizoen van de meest voorkomende gewassen in haar regio, (v) aanvankelijk doet alsof zij niets weet over voorbije verkiezingen, maar vervolgens, na veel opvolgingsvragen, plots wel veel informatie over deze verkiezingen blijkt te hebben en aangeeft zelf te zijn gaan stemmen, (vi) geen enkele informatie kan geven over haar reisweg uit Afghanistan.

De Raad merkt voorafgaandelijk op dat het dorp waaruit de verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn, Tarakhel, niet kan worden teruggevonden op de kaarten gevoegd bij het administratief dossier, zoals ook tijdens het gehoor werd opgemerkt. Afgaand op verzoekers verklaring dat zijn dorp grenst aan het dorp Deh Mazang, dat staat aangeduid op een van de satellietbeelden opgenomen in het administratief dossier, wordt dit laatste dorp in wat volgt als referentie gebruikt voor de ligging van Tarakhel (stuk 6, gehoorverslag, p. 4).

Inzake verzoekers geografische kennis, stelt de Raad vooreerst vast dat de verzoekende partij de dorpen gelegen op de weg naar Surkhakan, waar zij soms heen zou zijn gegaan om cricket te spelen, niet in de juiste volgorde weergeeft tijdens haar gehoor. In de bestreden beslissing wordt verder vastgesteld dat de weg die de verzoekende partij beschrijft vanaf het punt waar men de Kaboel-rivier dient over te steken niet overeenstemt met de weg zoals die blijkt uit de kaarten en satellietbeelden

aanwezig in het administratief dossier. De verwerende partij wijst erop dat men na het oversteken van de brug rechtsaf dient te slaan op de snelweg tussen Kaboel en Jalalabad om het dorp Surkhakan te bereiken, daar waar de verzoekende partij suggereert dat de brug reeds deel uitmaakt van Surkhakan en men voorbij de brug op de hoofdweg tussen Kaboel en Jalalabad terecht komt (stuk 6, gehoorverslag, p. 20). De Raad stelt op basis van de kaarten en satellietbeelden aanwezig in het administratief dossier vast dat men Surkhakan, komende van Mandruwar, inderdaad kan bereiken door een weg die in zuidelijke richting loopt te volgen tot voorbij de Kaboel-rivier tot aan de weg tussen Kaboel en Jalalabad en vervolgens rechtsaf te slaan op deze weg, in de richting van Kaboel. Er blijkt evenwel ook een kleinere weg te bestaan die vanuit Mandruwar eveneens in zuidelijke richting loopt. Indien men deze weg volgt, dient men nog vóór de Kaboel-rivier in westelijke richting te gaan, deze rivier over te steken nabij de plaats 'Pul Surkhakan' en deze weg te volgen tot in Surkhakan. Indien men deze weg volgt, dient men na het oversteken van de Kaboel-rivier niet naar rechts te gaan en bereikt men de hoofdweg Kaboel-Jalalabad pas in Surkhakan, wat lijkt overeen te stemmen met verzoekers beschrijving volgens dewelke men na de brug bij de 'main road' terecht komt. De verwerende partij wijst erop dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, de brug blijkens de satellietbeelden geen deel uitmaakt van Surkhakan. Uit deze beelden kan evenwel niet opgemaakt worden tot waar de bewoning van de plaats of het gebied dat als Surkhakan wordt aangeduid precies reikt. De verzoekende partij heeft het over een bazaar die in het gebied zou gelegen zijn, maar ook dit kan op basis van de kaarten en satellietbeelden niet worden geverifieerd (stuk 6, gehoorverslag, p. 21).

De Raad stelt verder vast dat de door de verzoekende partij gegeven wegbeschrijving van haar dorp naar Mandruwar in grote lijnen blijkt te kloppen, afgaand op de kaarten in het administratief dossier, met dien verstande dat de precieze ligging van verzoekers dorp ten opzichte van Deh Mazang niet uit voormelde kaarten kan worden afgeleid (stuk 6, gehoorverslag, p. 13). Ook de door de verzoekende partij genoemde dorpen waar zij zelf zou zijn geweest kunnen worden teruggevonden op de kaarten aanwezig in het administratief dossier, met uitzondering van Qala Saifullah Khan. Of de verzoekende partij Qala Khan bedoelde, een plaats die wel kan worden teruggevonden, is niet duidelijk (stuk 6, gehoorverslag, p. 11).

De Raad merkt verder op dat de verzoekende partij het dorp Shalatak als één van de dorpen op haar weg naar de provinciehoofdplaats Mehterlam vermeldde, maar er door de dossierbehandelaar op gewezen werd dat Shalatak volgens de beschikbare kaarten niet op de weg naar de provinciehoofdstad ligt maar wel een eind daarvan af. Hierop verklaarde de verzoekende partij dat er twee wegen zijn naar het provinciecentrum, één die door haar dorp gaat en een andere die via Mandruwar gaat en waarvoor men een brug moet oversteken. Indien men de weg neemt die langs verzoekers dorp passeert, zou men volgens haar onderweg ook Shalatak tegenkomen (stuk 6, gehoorverslag, p. 12). De Raad stelt op basis van de kaarten aanwezig in het administratief dossier vast dat de plaats Shalatak inderdaad op enige afstand ligt van het stelsel van wegen dat vanuit de provinciehoofdplaats in zuidelijke richting loopt. Er blijkt volgens de kaarten echter ook een dorp met een gelijkkluidende naam te zijn, zowel gespeld 'Sheala Tak' als 'Shalatek', dat wel gelegen is langs een weg of pad in de richting van de provinciehoofdplaats, meer bepaald aan de kant van de rivier waar ook verzoekers dorp gelegen zou zijn. Er kan niet worden uitgesloten dat de verzoekende partij op dit laatste dorp doelde, in welk geval haar verklaringen steun blijken te vinden in de informatie in het administratief dossier.

Tevens verklaarde de verzoekende partij dat indien zij via Mandruwar naar de provinciehoofdstad ging, zij een brug moest oversteken over een rivier die zij omschreef als de samenloop van twee rivieren, zijnde de Alingar en de Alishang. Gevraagd waar deze rivieren precies samenkomen, vermeldde de verzoekende partij de plaats Puli Jugi. Gevraagd naar het verdere verloop van deze rivier, verklaarde de verzoekende partij dat de Alingar/Alishang samenvloeit met de Kaboel-rivier in Aziz Khan Kas (stuk 6, gehoorverslag, p. 13). Op basis van de kaarten in het administratief dossier kan worden vastgesteld dat twee rivieren, één komende van het district Alishang en de andere komende van het district Alingar in het district Mehterlam samenvloeien en als één rivier het district Qarghaye binnenkomen om vervolgens samen te vloeien met een rivier die uit de richting van Kaboel vloeit (zie kaart provincie Laghman van OCHA). Op geen enkele kaart staat evenwel de naam van deze rivieren aangeduid. Puli Jugi en Aziz Khan Kas kunnen evenmin teruggevonden worden. Wel maken de kaarten melding van het dorp Qala Jougi (ook gespeld Qaleh-ye Jugi) op de plaats waar de door de verzoekende partij als Alingar en Alishang benoemde rivieren samenkomen. Gelet op de gelijkenis met het door de verzoekende partij genoemde Puli Jugi, kan niet worden uitgesloten dat de verzoekende partij in essentie naar diezelfde plaats verwees.

De Raad wijst er verder op dat de verzoekende partij werd gevraagd naar plaatsen die gelegen zijn voorbij het dorp Charbagh (stuk 6, gehoorverslag, p. 21). Deze plaatsen konden niet op de kaarten in het administratief dossier teruggevonden worden. Verderop gevraagd de omgeving te beschrijven van de weg naar Charbagh, verklaarde de verzoekende partij dat zich aan beide kanten van deze weg velden bevinden en dat achter haar dorp een berg gelegen is waarop zich een gsm-mast van het Ariba

Mobile netwerk bevindt. Nog vooraleer men in Charbagh is zou men een checkpoint en een kerkhof passeren. De verzoekende partij verklaarde verder dat er behalve de berg achter haar dorp geen andere bergen zijn in haar regio (stuk 6, gehoorverslag, p. 23, 24). Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij deze verklaringen heeft geverifieerd of in haar oordeel betrokken. Ze zijn nochtans relevant voor de beoordeling van verzoekers bewering uit deze regio afkomstig te zijn.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat waar de verzoekende partij verklaart dat de Pashai ver van haar dorp wonen, uit informatie in het administratief dossier blijkt dat de meeste dorpen waar door de meerderheid Pashai wordt gesproken zich in de regio van haar eigen dorp bevinden. De Raad stelt vast dat de informatie in het administratief dossier weliswaar een kaart bevat waarop het woongebied van de Pashai-sprekenden staat aangeduid, maar dat het een zwart-wit-kopie betreft, die bovendien onduidelijk is en waarop geen namen van dorpen worden vermeld. In de begeleidende tekst wordt verder geen informatie gegeven over het woongebied van de Pashai (zie stuk 15, Landeninformatie, nr. 4).

De Raad acht het feit dat de verzoekende partij niet weet wanneer komkommer en rijst worden geoogst niet zwaarwichtig genoeg om uit af te leiden dat de verzoekende partij niet uit deze regio afkomstig zou zijn. Hoewel de verzoekende partij aangaf dat onder meer deze gewassen verbouwd werden op gronden die toebehoren aan haar vader en ooms, blijkt uit haar verklaringen dat zij zelf niet op deze gronden heeft gewerkt (stuk 6, gehoorverslag, p. 5, 6, 28).

De Raad volgt de verwerende partij niet waar zij verzoekers bereidheid tot medewerking in vraag stelt op basis van zijn verklaringen over verkiezingen in Afghanistan. Het feit dat de verzoekende partij niet spontaan alle informatie geeft waarover ze beschikt wanneer haar gevraagd wordt te vertellen over de verkiezingen die enige tijd voor haar vertrek plaatsvonden, en zelfs aangeeft geen informatie te hebben, neemt niet weg dat zij in staat blijkt concretere informatie te geven wanneer over deze verkiezingen wordt doorgevraagd (stuk 6, gehoorverslag, p. 24-26).

De Raad besluit dat het onderzoek in casu van de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Qarghayi niet naar behoren werd gevoerd. De in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen inzake met name haar geografische kennis vinden niet of onvoldoende steun in de informatie gevoegd bij het administratief dossier. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële informatie die toelaat deze verklaringen te verifiëren en tot een behoorlijke afweging te komen van alle elementen teneinde zich een oordeel te kunnen vormen over de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst uit Qarghayi. Gelet op het belang van deze informatie, zijn de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen betreffende de verklaringen die de verzoekende partij heeft afgelegd over haar dagelijkse activiteiten, bekende figuren in haar regio en haar reisweg uit Afghanistan in de huidige stand van zaken niet doorslaggevend.

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de asielprocedure.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd."

Geen van partijen diende tegen het voormelde arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, te dezen kracht en gezag van gewijsde.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze beslissing op een aantal punten lijnrecht ingaat tegen en op andere vlakken een aperte miskenning vormt van en voorbijgaat aan de vaststellingen die werden gedaan in het voormelde vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en die, zoals reeds werd aangehaald, kracht en gezag van gewijsde genieten.

Verweerder heeft door de bestreden beslissing te nemen en deze te baseren op de hoger aangehaalde motieven aldus het gezag van gewijsde van het voormelde arrest geschonden.

Derhalve kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 april 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT